

2. Jeżeli takie uregulowanie jest zgodne z dyrektywą:

Czy art. 18 lit. a) dyrektywy sprzeciwia się stosowaniu w drodze analogii uregulowania krajowego dotyczącego wyłączenia prawa do świadczenia wyrównawczego do przypadku, gdy ważny powód do natychmiastowego rozwiązania umowy ze względu na zawinione zachowanie przedstawiciela handlowego wystąpił dopiero po dokonaniu zwyczajnego wypowiedzenia i zleceniodawca dowiedział się o nim dopiero po rozwiązaniu umowy, w związku z czym nie mógł dokonać innego, natychmiastowego wypowiedzenia umowy opartego na zawinionym zachowaniu przedstawiciela handlowego?

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-206/09)

(2009/C 180/60)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. L. Pignataro, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Dyrektywa Komisji 2007/68/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2007 r. zmieniającej załącznik IIIa do dyrektywy 2000/13/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych składników żywności, a w każdym razie nie przekazując ich do wiadomości Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/68/WE upłynął w dniu 31 maja 2008 r.

⁽¹⁾ DZ.U. L 310, s. 11

⁽²⁾ Dz.U. L 109, s. 29

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-212/09)

(2009/C 180/61)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel(-e): G. Braun, M. Teles Romão i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Orzeczenie, że poprzez utrzymanie specjalnych uprawnień Państwa i innych podmiotów prawa publicznego lub portugalskiego sektora publicznego w GALP Energia, SGPS S.A. Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym a niej na mocy art. 56 WE i 43 WE;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z portugalskimi przepisami Państwo posiada w GALP uprzywilejowane akcje przyznające szczególne uprawnienia. Państwo ma prawo wyznaczać prezesa zarządu. W zakresie spraw należących do jego kompetencji, uchwały spółki muszą być zatwierdzone przez niego.

Jakakolwiek uchwała o zmianie umowy spółki, jakakolwiek uchwała zezwalająca na zawarcie umów dotyczących grupy lub spółek zależnych lub która mogłaby w jakikolwiek sposób zagrazać zaopatrzeniu kraju w ropę, benzynę lub produkty pochodne wymaga zgody Państwa.

Komisja twierdzi, że zarówno prawo państwa do wyznaczania członka zarządu posiadającego uprawnienie do zatwierdzania uchwał, jak i prawo weta Państwa w przypadku *significant corporate actions* ograniczają w poważny sposób inwestycje bezpośrednie i inwestycje portfelowe.

Wyżej wymienione szczególne uprawnienia państwa są środkami państwowymi, jako że uprzywilejowane akcje nie wynikają ze zwykłego zastosowania prawa spółek.

Wtórne prawo wspólnotowe nie uzasadnia szczególnych uprawnień państwa w spółkach sprzedaży detalicznej oleju i produktów ropopochodnych. GALP nie ponosi żadnej odpowiedzialności za zagwarantowanie zapewnienia zaopatrzenia. Zamierzaniem Państwa było uczynienie z GALP spółki z centrum zarządzania w Portugalii. W każdym razie państwo portugalskie nie przestrzega zasady proporcjonalności, ponieważ sporne przepisy nie są odpowiednie do zagwarantowania zamierzonych celów i wychodzą poza to, co jest konieczne dla ich osiągnięcia.